

Lærerne uddanne i Tyskland og derefter faa en Uddannelse herhjemme. Det er imidlertid klart, at Ordningen af en saadan Læreruddannelse til Mindretallet kun kan ske ved en Aftale mellem Danmark og Tyskland, saaledes at der bliver en vis Tilrettelægning af denne Uddannelse dernede. Den tyske Befolkning i Sønderjylland vil imidlertid neppe være tjent med en Uddannelse af dens unge, saaledes at disse uddannedes i Tyskland og bagefter fik en Uddannelse heroppe, idet dette kun vilde muliggøre det for de unge at søge Embeder i den tysksprogede Skole i Sønderjylland, og denne Skole byder jo ikke noget meget stort Grundlag for Ansættelse. En dansk Uddannelse først og paafølgende Uddannelse i Tyskland vilde derimod give disse unge en endda ganske overordentlig let Adgang til Pladser indenfor Skolen, ikke blot i Sønderjylland, men over hele Danmark. Disse forskellige Tanker blev debatteret ved Skolekonferencen i København, og fra tysk Side viste man stor Tilfredshed og vilde ogsaa gerne yde Hjælp til — jeg mener bidrage til, det var just ikke Pengehjælp —, at en saadan Ordning kom i Stand, saaledes at der virkelig i Tyskland blev indrettet en Uddannelse, som vil tjene disse unge. Vi er endnu ikke naaet til Ende med vore Overvejelser, men disse Forhandlinger mellem Tyskland og Danmark vil blive genoptaget, og vi vil saa komme til et Resultat.

Saa spurgte det ærede Medlem mig endvidere om, hvorledes jeg havde tænkt mig Overgangen mellem den tyske Mellemskole og den danske højere Skole og derefter Adgang til Universitetet. Ogsaa dette Spørgsmaal har beskæftiget mig, lige siden jeg overtog Ministeriet, og under mit Besøg i Sønderjylland forhandlede jeg netop dette Spørgsmaal i Byerne, hvor de tyske Skolekommissionsmedlemmer ogsaa gav Møde hos mig, endskønt de fra en vis Side i den tyske Presse var blevet advaret imod at komme til mig, og lade sig kvæle i min Venlighed. Imidlertid drøftede vi Spørgsmaalene, og i alle Tilfælde ytrede der fra alle Sider overfor mig stor Tilfredshed, da jeg forklarede Udkastet for dem. De tyske Mellemskoler, som er kommunale Skoler, ender deres Skoleaar den 1. April, medens den danske højere Skole først begynder sit Skoleaar efter Sommerferien. Min Plan var da, at den tyske Mellemskole skulde forsøge paa, om Eleverne kunde benytte disse 4 Maaneder, naar de havde taget deres tyske Mellemskoleeksamen — man maa huske, at de endnu ikke er naaet saa vidt, at

nogen har taget denne Eksamen —, til at gennemgaa et Kursus i Dansk, saa at de kunde naa Optagelse i den danske højere Skole. Jeg har ikke kunnet love de tyske Skolekommissionsmedlemmer, med hvem jeg drøftede denne Sag, at det altid vilde være muligt for de tyske Børn i de tyske Skoler at blive optaget, idet jeg har gjort gældende overfor dem, at der naturligvis mellem de tyske Børn er dem, der følger vanskeligere med, som mellem de danske, men at der ikke deri, at Børn ikke kunde optages, skulde ses nogen Modstand mod en saadan Ordning, idet de danske Skoler vil gøre alt for at forberede en saadan Optagelse. Og naar vi er saa vidt, vil jeg ogsaa sørge for, at der kommer Kursus i Stand, som kan muliggøre det for Børnene at naa over. Fra alle Sider blev det sagt mig, da jeg var i Sønderjylland, at man vilde være overordentlig tilfreds med en saadan Ordning af Spørgsmaalet.

Endelig har det ærede Medlem til Slut gjort nogle Bemærkninger om det kulturelle Selvstyre. Jeg tror, det vilde føre for vidt at komme ind paa det ved denne Lejlighed. Jeg tør maaske sige, at disse Tanker om det kulturelle Selvstyre i alle Tilfælde under de Forhandlinger, der blev ført her i København, ikke syntes at møde særlig stærk Tilslutning netop fra tysk Side.

Statsministeren (Stavning): Jeg har i Eftermiddags en Del af Tiden været optaget af Forhandlinger om nogle Lovforslag i Landstinget og har derfor ikke kunnet høre alt, hvad der er blevet sagt, og er maaske derfor heller ikke blevet opmærksom paa Spørgsmaal, der er stillet. Jeg skal dog besvare det, jeg ved er fremført.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt har saaledes fremsat nogle Bemærkninger om den saakaldte Mark-Hypotek-Sag. Jeg maa herom henvise til det, som jeg allerede tidligere har udtalt — jeg tror, det var ved Finanslovforslagets første Behandling —, at dette Spørgsmaal har været underkastet en grundig Undersøgelse i dette Ministeriums Tid og, saa vidt jeg ved, ogsaa i det foregaaende Ministeriums Tid. Der har i det foregaaende Ministeriums Tid været gjort Forsøg paa eller gjort Tilløb til at faa en Kommission nedsat, men alle Partierne erklærede ikke at ville være delagtige i dette Arbejde, og en ny Undersøgelse af Muligheden af at naa til en Løsning af denne Sag har ikke ført til den Opfattelse, at der er noget at gøre til Imødekommelse af de Interesser, som føres frem fra de saakaldte Mark-Hypotekerees Side. Jeg tror derfor ikke, det er muligt at imødekomme